

"Pred nočjo", Fažana, 2023

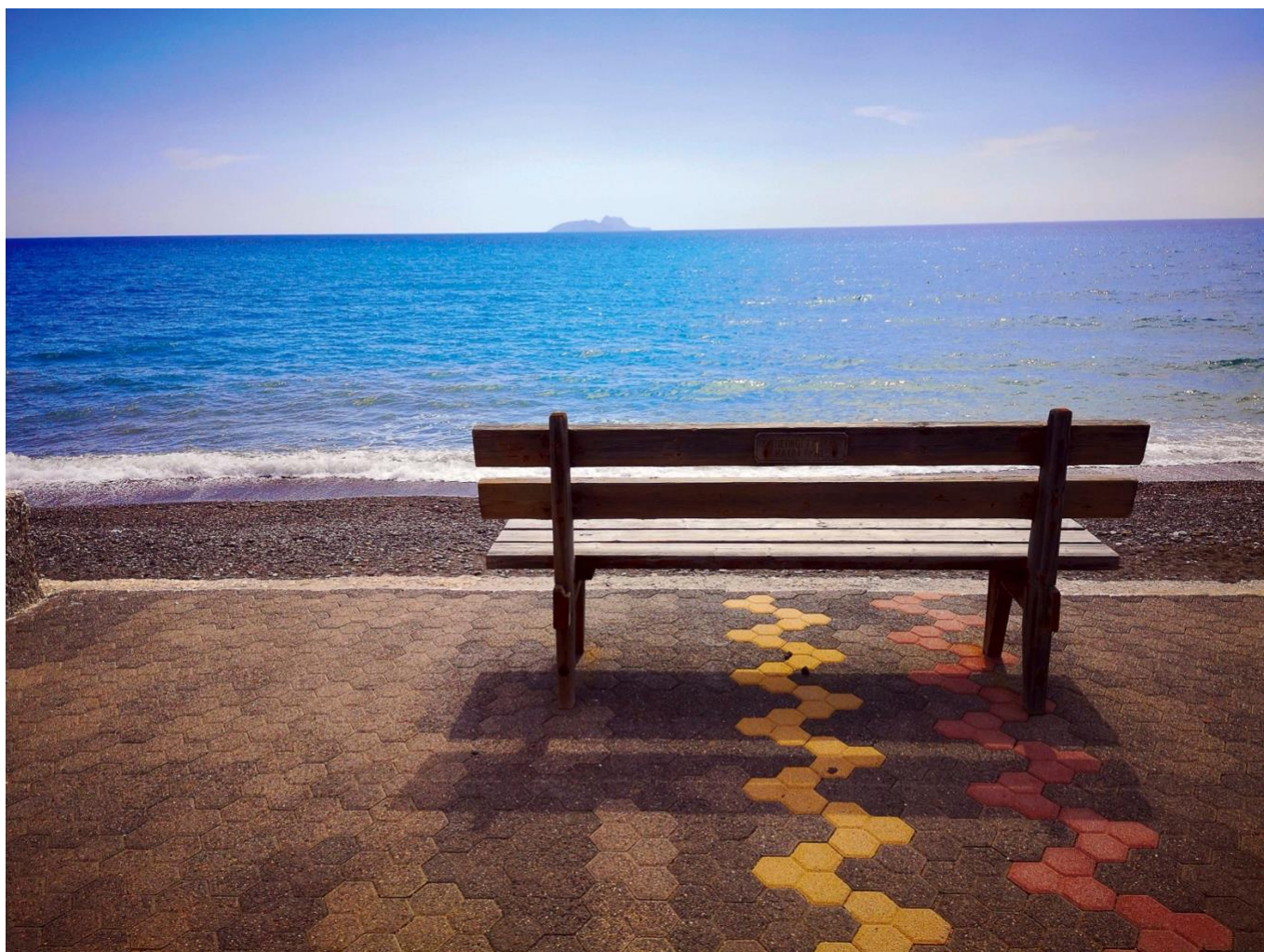
Vljudno vabljeni na razstavo fotografij

Željko Gudžulić
Začetek nečesa lepega

Galerija ŠOLT, Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Odprtje razstave: **torek, 10. junija 2025, ob 18.30 uri**

Razstava bo na ogled do 9. septembra 2025

»Tihožitje s klopro«, Kreta, 2023

Fotografije, ki vznemirjajo z raznolikostjo

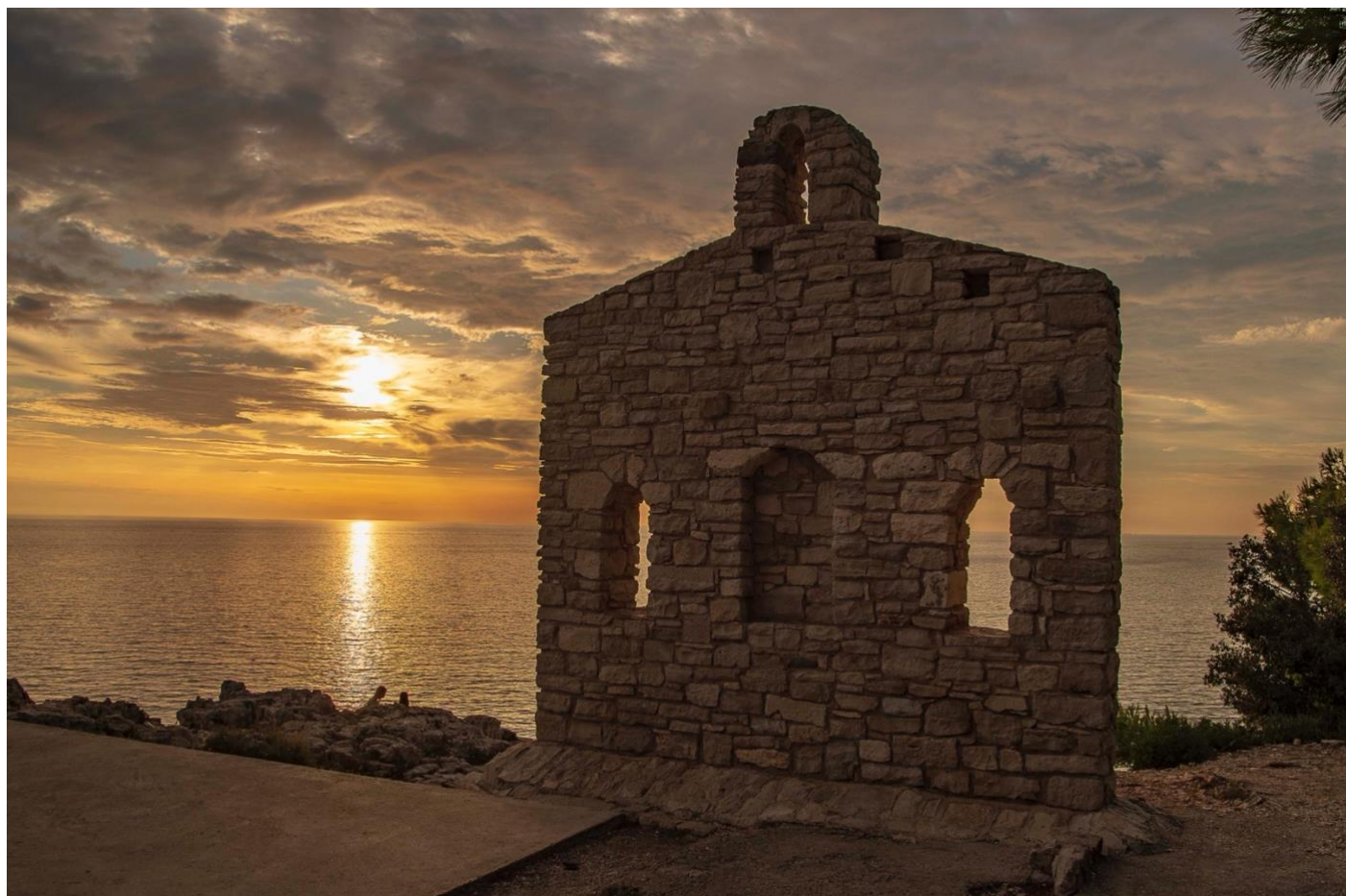
V mladosti je Željko Gudžulić motive izbiral predvsem v krogu družine, ob naključnih dogodkih in srečanjih, zdaj jih išče najraje v naravi in arhitekturi. V svoje fotografije želi ujeti trenutke, ki naj tudi gledalca zvabijo v fantazijski svet. Njegov cilj je v pokrajini odkriti nekaj, kar prevzame pogled, in to upodobiti z lastnim pogledom skozi objektiv. V tem kontekstu je nastala vrsta različnih pokrajin, ki so ga pri opazovanju narave skozi fotografski objektiv vznemirile, in vrsta razpadajočih, barvitih ali z zanimivimi detajli izstopajočih hiš. Na njegovih fotografijah so redko upodobljene človeške figure, a še te igrajo podrejeno vlogo.

Krajinske fotografije so likovne upodobitve, pri katerih je najpomembnejša pokrajina, pri čemer jo določeni poudarki, ki izstopajo z nenavadnostjo, plemenitijo. Glede na način predstavitve so podobe pokrajine realistične in idealistične, seveda pa jih veliko niha v vmesnem prostoru med tema dvema poloma. Danes so fotografije pokrajin množičnejše kot kadarkoli doslej, zato je izbor za predstavitev zaznamovana z osebnim videnjem fotografa. Na fotografijah Željka Gudžulića, ki vznemirjajo z raznolikostjo, so upodobljeni različni časi dneva, vsak odtenek oddaja drugačno svetlobo. Njegove fotografije morja, jezera in rek preveva nekakšen mir, le tu in tam se pojavi kakšen čoln, samotna klop, skupni imenovalac pa je sonce, vir življenja, ki se na njegovih slikah kaže v različnih časih dneva. Precej fotografij prikazuje sončni zahod, med njimi poleg navdihujoče žive barve izstopa silhueta para, tako intimna, da bolj kot konec dneva naznanja začetke nečesa lepega.

Krajino glede na motiv delimo na več vrst, v osnovi ločimo urbano in ruralno. Urbani krajini sta veduta in panorama (mest, trgov ali ulic), med ruralnimi krajinami so najpogostejši gozdni in morski pejzaži. Prav iskanje teh motivov je Gudžuličev priljubljen motiv, kar se kaže tudi na tej razstavi. Iskren odnos do narave, izkazano navdušenje nad njenim spreminjanjem ga pelje od podobe do podobe in tako se tudi krepi njegova izrazna učinkovitost. Kadar se fotograf osredotoči na en sam objekt, je to arhitekturni portret, teh je na razstavi kar nekaj. Fasade zapuščenih, še iz kamna zidanih hiš, atraktivni oboki, ki privlačijo s pogledi navzven, in še posebej kompozicija fotografije Sveta stena, nastala v Puli. Stena 'lažne cerkvice', pred več kot šestdesetimi leti zgrajena kot filmski objekt, monumentalno dominira v prostoru fotografije, ki gledalca bolj pritegne kot zahajajoče sonce.

Fotografije ne govorijo le z enim glasom, pogled nanje je vselej odprt. Barve na fotografiji lahko privzamejo najrazličnejše lastnosti, ko se znajdejo v določenih odnosih. Lahko se zdijo težke in lahkotne, trde ali mehke, tople ali hladne, privlačne in odbijajoče. Barve, ki so v naravi skoraj nenaravne, ekspresivno izstopajo na nekaterih fotografijah, ki sicer ne bi bile tako atraktivne. Sivina Balatona, madžarskega blatnega jezera, je v podobi samotnega pomola z nenaravno modro poslikavo presežena. Barva fotografijam lahko vdahne živ in živahen videz ali pa jih z mističnostjo nerealne svetlobe obogati, kar nazorno kaže tudi nočni prizor imaginarnega mesta. Fotografska prizadevanja Željka Gudžulića so nedvomno ustvarila vrsto zanimivih pokrajinskih prizorov, v katerih nastopajo tudi pomenljivi detajli, ki bodo skupaj z avtorjevo čustvenostjo v fotografski obliki pritegnili prenekateri pogled.

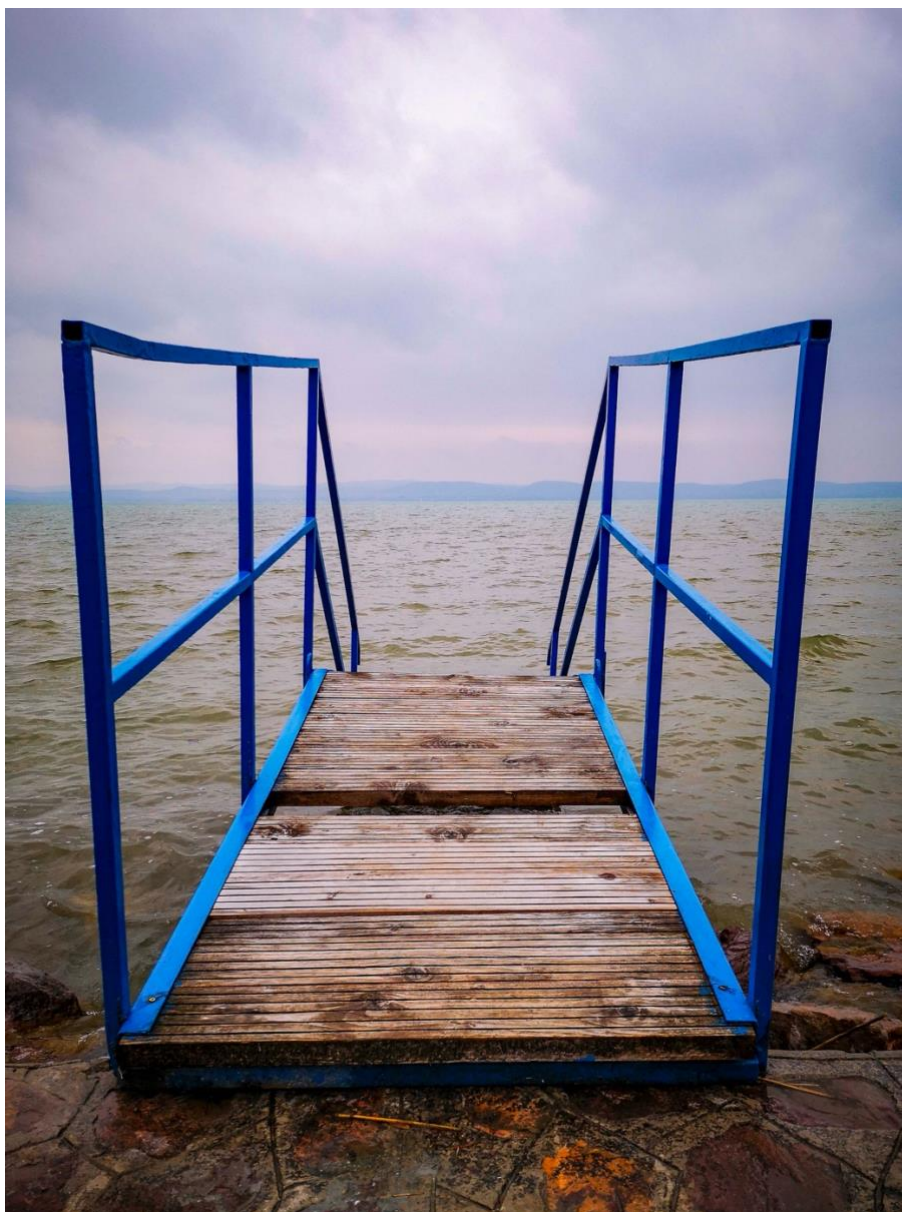
Tatjana Pregl Kobe

»Sveta stena«, rt Sv Ivana, Pula, 2023

Željko Gudžulić

Rodil se je 23. marca 1969 v Postojni. Po izobrazbi je inženir, informatik in ekonomist. Fotografija ga je pritegnila že v srednji šoli, ko je dobil ruski fotoaparat Zenit. Na fakulteti za elektrotehniko je v temnici kluba Stik izdelal svoje prve črno bele fotografije. V začetku tisočletja je pričel fotografirati z digitalnim fotoaparatom, s prihodom pametnih telefonov se s fotografiranjem vse bolj poglobljeno preizkuša tudi na tem področju. Leta 2019 je z nakupom boljšega digitalnega fotoaparata resneje pristopil k fotografskim izzivom in se v Galeriji Jakopič udeležil študijske delavnice za odrasle »Od blizu: fotografija kot način videnja sveta«. Od leta 2024 je član Udruge Fotografa Motovun, kjer je maja 2024 prvič javno predstavil svoje fotografije na skupinski razstavi »Zaboravljeno / Forgotten«, in od leta 2025 Fotokluba Ljubljana, kjer je že decembra 2025 svoje fotografije predstavil na skupinski klubski razstavi »Moja Ljubljana«. Živi v Ljubljani.

»Pomol na Blatnem jezeru«, Balaton, 2022